

komme til at høre den ærede Minister og dermed komme til Ende med Forhandlingerne.

Madjen: Jeg havde egentlig ønsket Ordet for en længere Udtalelse, men i Følge den ærede Formands Udtalelse kan det jo ikke tilstedes i Diebliffet. Jeg skal da blot overfor det ærede 3die Medlem for 5te Kreds bemærke, at jeg takker ham for den Indrømmelse, han i Grunden gjorde mig, naar han sagde, at naar der ingen Gendarmere havde været til Stede i Brønderslev, saa var der ingen Sammenstød sket, og ingen Begivenhed indtruffet. Det er ogsaa min Mening, at Gendarmernes Nærværelse var Narjag til det Hele. Men naar vi ere enige herom, kunne vi da ikke fremdeles være enige om at fraraade Fastsiddelsen af Gendarmeriet, altsaa Lovforslagets Vedtagelse, og fraraade at gaa videre paa den Vej. Der var iøvrigt mange andre Ting, som jeg havde lyst til at bemærke, men da det nu ikke er tilladt, vil jeg blot gjøre en Bemærkning overfor det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Magen). Han paastod i Dag, at det var vor Standpunkt, at vi vilde have vor Forstaaelse af Grundloven gennemført til Trods for Andres Meninger, Højesteretsdomme o. s. v. Nei, vi vilde have den Forstaaelse af Grundloven gennemført, som før var almindelig hos Alle, hos den grundlovgivende Forsamling, som er almindelig overalt, hvor man har frie Forsatninger, og som Talerens Meningsskæller have været enige med os i indtil den 28de Mai 1870, nemlig den Grundlovsforstaaelse, som gjør gjældende, at i Følge Grundlovens klare Bestemmelser kan Intet blive Lov i Danmark, uden at baade Kongen, Landstinget og Folkethinget giver sit Samtykke. Dette, at man vil forsøge paa at opretholde Love til Trods for den ene af disse 3 Parter, kunne vi aldrig forstaa har Hjemmel i Grundloven.

Krigsministeren (B a h n s o n): Jeg skal fatte mig i al Korthed med Hensyn til de Bemærkninger, jeg skal gjøre i Anledning af de faldne Udtalelser, idet de Bemærkninger fra Modstandernes Side, som det havde været naturligt for mig at imødegaa, grundig ere gjendrevne af forskjellige Talere. Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven i det Hele var paatrængende nødvendig, da den blev udstedt, er omtalt, og det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg skal kun sige, at efter min Mening er Loven paatrængende nødvendig endnu. Det er min Overbevisning, at de Omstændigheder, som vare til Stede, som gjorde den nødvendig, den

Gang den blev udstedt, ville vise sig atter at være til Stede, saa snart man lod Gendarmeriloven falde bort. Den Ophidselse, som havde givet Anledning til en saadan Tilstand, at Gendarmeriloven var nødvendig, vilde vise sig at komme frem igjen. Jeg skal i saa Henseende give det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Ovesen) Ret, naar han siger, at det kun er tilsyneladende No, der er nu. Det er ganske vist, det er maasse Tilfældet. No tror jeg nok der er, og det er jo det, man har tilstræbt ved Gendarmeriloven, og som efter min Overbevisning ogsaa i Længden vil blive paastjønnet af Befolkningen. Jeg tror ikke, at man er kommen til et saadant Standpunkt, at man kan lade Gendarmeriloven falde bort uden at frygte for, at Tilstanden vil vende tilbage til, hvad den var tidligere. Naar der er talt meget om den ophidsende Virkning, Gendarmene havde, kunde jeg have ønsket, at der var fremført Exempler derpaa. Der er kun kommet det ene fra Brønderslev. Det er blevet nævnt som et Exempel paa den ophidsende Virkning, som Gendarmene, deres Sablers Blinken o. s. v. gjorde paa Befolkningen, saa at det gav Anledning til Spektakler; men jeg vil dertil sige, at det der egentlig gav Anledning til Spektaklerne, ikke var Gendarmernes Tilstedeværelse, men det, at der var en Del Menneker til Stede, som jævnlig gjøre Spektakler paa Markeder, som jævnlig drikke lidt mere end de kunne taale, og som derfor ved hver given Leilighed kunne komme til at gjøre Spektakler. Det er min Overbevisning, at hvis man efter nogen Tids Forløb, maasse allerede nu, vilde spørge specielt Bendelboerne, om de holdt mindre af Tilstanden efter Gendarmeriets Indførelse end før, om de synes, at de Markeder, de have havt tidligere ved Brønderslev og andre Steder inden de fik Gendarmeriet, vare behageligere end dem, der havde fundet Sted under Gendarmeriets Opfynd, saa tror jeg, at de fleste, braveste, ædleste Bendelboere vilde sige: Lad os beholde Gendarmene; det er rart, vi kunne holde Marked og mere os, uden der behøver at være Slagsmaal og Spektakler. Det tror jeg efterhaanden vil blive anerkjendt, og derfor nærer jeg ogsaa den bedste Tro paa, at Gendarmeriet i det Mindste efterhaanden vil blive anerkjendt. Jeg kunde nævne mange Exempler paa, give mange Vidnesbyrd om, at Gendarmene paa Steder, hvor de ere blevne modtagne med en høj Grad af Uvillie, efterhaanden ere velsete. Naar man talte med Beboerne, og disse turde udtale sig frit uden at frygte for, at hvad de sagde, strax skulde komme videre,